

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ
ROČNÍK XI. ČÍSLO 10 OKTÓBER 2003

Relikvie sv. Terezky - Rozhovor s PhDr. Poliakovou
Listy Ježišovi - Primátor v Charite - List z Japonska

Relikvie sv. Terézie z Lisieux

Po 1. svetovej vojne zostalo mnoho polosirôt. Medzi ne patrili aj deti Jána Miška z Pievidze. Veľká námaha a starosť o rodinu zakrátko skosila aj ich matku a tak zostalo sedem opustených sirôt. Jedno z najstarších detí - Mária, na ktorej ležala ťarcha starostlivosti o mladších súrodencov, si spomenula, že majú strýka v Amerike. Preto napísala na americkú ambasádu, že sú sirotky a hľadajú svojho strýka. Ambasáda dala správu slovenským Katolíckym novinám v Amerike. V nedeľu, keď bol strýko na sv. omši, kúpil si noviny, kde si prečítal túto smutnú správu a hneď vedel, o koho ide. O niekoľko týždňov prišiel strýko aj s dokladmi, na ktoré mohli deti vycestovať. Mária s niektorými súrodencami sa vybrala krížom cez Európu na loď do Ameriky. Cestou sa však zastavila pri hrobe sv. Terezky v Lisieux vo Francúzsku. Celú akciu, vyhľadať strýka a postarať sa o svojich súrodencov, dala pod patronát tejto svätice.

O šesť rokov prišla aj so sestrou Aničkou navštíviť svoju rodinu. Z vďačnosti, že sa sv. Terezka o nich tak dobre postarala, kúpili sochu sv. Terezky do farského kostola sv. Bartolomeja v Prievidzi. Ale ani to Márii akosi nestačilo, nebolo to úplné a preto napísala do Ríma a prosila, aby jej poslali relikvie sv. Terezky. Rím jej prosbe vyhovel. Dala vyhotoviť podstavec s otvorom, kde uložili relikviár s ostatkami sv. Terézie. Máriina radosť bola veľká. Vždy, keď písala príbuzným a známym, jej listy boli zdobené farebnou podobizňou sv. Terezky, ako sype ruže na zem. Každú akciu, ktorú v živote podnikla, dala pod jej ochranu. Jednej zo svojich dcér dala meno Terezka. V roku 1961 druhýkrát navštívila svoju rodinu. Jej prvá cesta viedla do farského kostola k relikviám sv. Terezky. Aké bolo jej sklamanie ani sa nedá opísať. Otvor na relikvie bol prázdny. Nikto nevedel, kto a kedy odniesol relikviár s ostatkami a kde ich uložil. Až náš terajší dp. dekan Bednár ich objavil vo farskom trezore. Vďaka nájdeným relikviám bude náš nový kostol na Zapotôčkoch zasvätený ku cti sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi.

Osobne si myslím, že nejde o náhodu, ale o Božie riadenie, že práve túto sirotu, ktorá mala takú veľkú dôveru k sv. Terezke, si Pán vyvolil, aby nám cez ňu daroval, hoci takou dlhou a kľukatou cestou ostatky sv. Terézie.

Každého jej potomka, ktorý navštívi Prievidzu, vedú prvé kroky k soche sv. Terezky vo farskom kostole. Ak sa teraz dozvedia, že relikvie sa našli a budú uložené v novopostavenom kostole, zasvätenom ku cti sv. Terézie v Prievidzi, bude to pre nich veľká radosť a česť pre celú ich žijúcu širokú rodinu. Do tejto rodiny patrili aj nebohy kňaz prof. ThDr. Mikuláš Mišík, historik, ktorý odpočíva na Prievidzskom cintoríne a bol bratom Márie.

Terézia Šusová

Foto: pani Anna s manželom Štefanom

Pokoj – harmónia v každom z nás.

„A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj“ (Kol 3, 15)

Naša doba je dobou zmätku a nepokoja. To je nad slnko jasnejšie. Tento zmätok a nepokoj sa však veľmi často prejavuje aj v našom kresťanskom a duchovnom živote.

Naše hľadanie Boha, svätosti, služby blížnemu, je často plné nepokoja a úzkosti. Miesto dôvery a pokoja, ktoré by nás naplňali, keby sme zotrvali v postoji malého dieťaťa, ako nás o to žiada Kristovo evanjelium.

Preto je pre nás veľmi dôležité, aby sme pochopili, že cesta k Bohu a k požadovanej dokonalosti je oveľa účinnejšia, kratšia i pohodlnejšia, ak sa postupne naučíme zachovávať v každej situácii hlboký pokoj v srdci.

Aby sme pochopili, aké je pre rozvoj kresťanského života dôležité získať a zachovať si v čo najväčšej miere pokoj srdca, mali by sme byť pevne presvedčení predovšetkým o tom, že všetko dobro, ktoré môžeme urobiť, pochádza od Boha a jedine od neho.

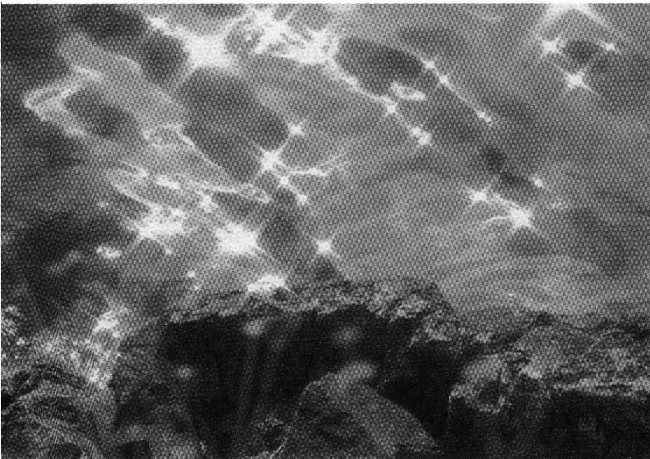
„Lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť,“

povedal Ježiš. Nepovedal „nemôžete toho urobiť veľa“, ale „nemôžete nič urobiť“. Je potrebné, aby sme boli presvedčení o tejto pravde a veľmi nad ňou premýšľali. Boh dopustí na nás často veľa neúspechov, skúšok a ponížení, aby táto pravda prenikla nielen do nášho rozumu, ale aj ako skúsenosť do nášho vnútra. A bude to robiť dovtedy, pokiaľ si to neuvedomíme. Keby Boh chcel, ušetril by nám všetky tieto skúšky. Sú však nevyhnutné, aby sme sa presvedčili, že sme úplne neschopní konať dobro sami od seba. Práve preto sv. Terezka Ježiškova hovorievala, že najväčšou vecou, ktorú Pán urobil v jej duši bolo to, že „jej dal poznať jej malosť, jej bezmocnosť“.

Základný problém teda je: ako nechať Ježiša konať vo mne? Ako umožniť Božej milosti, aby nerušene účinkovala v mojom živote?

Nemali by sme sa nútiť do množstva vecí iba na základe vlastných rozumových úvah, plánov, skúseností, nech by šlo o čokoľvek i keď na prvý pohľad by to malo byť veľmi dobré.

Na otázku: čo robiť, aby sme umožnili Božej milosti nerušene pôsobiť v našom živote, niet jednoznačnej odpovede, niet všeobecného receptu. Ale dôležitým a prvým stupienkom pri hľadaní odpovede je *nadobnúť a zachovať si vnútorný pokoj*, pokoj srdca. Pre lepšie pochopenie, ako nado-

budnúť a navyše zachovať si tento vnútorný pokoj nám môže poslúžiť nasledujúci obraz. Predstavme si hladinu jazera, nad ktorou svieti slnko. Ak bude hladina tichá a pokojná, slnko sa na nej bude odrážať takmer dokonale. Naopak, ak bude hladina nepokojná, sčerená, slnko sa nebudie môcť odrážať dokonale. Podobne je to s našou dušou vo vzťahu k Bohu: čím je tichšia, pokojnejšia, tým viac sa v nej odráža Boh. Tým viac sa Jeho obraz vtlačí do nás a Jeho milosť nás preniká skrz-naskrz. Naopak, ak našou dušou zmieta nepokoj, Božia milosť v nej môže pôsobiť oveľa ťažšie. Čím je naša duša pokojnejšia, vyrovnanejšia, odovzdanejšia, tým väčšmi sa toto Dobro prenáša na nás. Skrze nás potom aj na ostatných.

„Pán dá silu svojmu ľudu, Pán požehná svoj ľud pokojom.“ (Ž 29,11). Boh v našom srdci hovorí a koná v pokoji, nie v nepokoji a rozorvanosti. Spomeňme si

len na skúsenosť proroka Eliáša na Horebe: Boh nebol ani vo víchrici, ani v zemetrasení, ani v ohni, ale v *šepote tichého vánku*. (1 Kr 19)!

Často sa zmietať v nepokojoch a robíme si starosti, pretože chceme všetko riešiť sami. A zatiaľ je oveľa účinnejšie zotrvať v pokoji pod pohľadom Boha a nechať ho, aby on pôsobil a konal v nás. Tieto úvahy samozrejme nie sú výzvou k lenivosti a nečinnosti, ale k veľkej činnosti. Táto činnosť sa však má uskutočňovať vnuknutím Ducha Svätého, ktorý je duchom lahodným a pokojným. Nie v duchu nepokoja, prílišného náhleňia, ktorý je často práve naším duchom. Sv. Vincent z Pauly hovorieval: „*Mali by sme sa skôr nechať pretvárať, ako sami tvoriť.*“

Prevzaté: Hľadaj pokoj a zotrvej v ňom.

Spracoval Roman

Cirkev buduje ten, kto vo vernosti svojmu krstu žije sväto, odmieta hriech, nesie s Kristom svoj kríž a svojím príkladom ukazuje bratom náročnú a radostnú skutočnosť evanjelia. Ján Pavol II.

Primátor mesta navštívil Charitu

Dňa 12.8.2003 poctil svojou návštevou primátor mesta Ing. Ján Bodnár so svojimi spolupracovníkmi farskú Charitu sv. Vincenta de Paul na ulici Sládkovičova 5, v Prievdzi za účelom oboznámenia sa s našou prácou.

Svoje dojmy vyjadril zápisom do knihy návštev. Táto milá návšteva nás potešila a povzbudila do ďalšej práce a spolupráce s MsÚ Prievdza.

A. Karaková

DNES NA SLOVÍCKO S RIADITEĽKOU PIARIST. GYMNÁZIA PANI PHDR. MÁRIOU POLIAKOVOU

Riaditeľka gymnázia pani PhDr. Mária Poliaková začínala svoju prax v roku 1976 na Gymnázium v Nitre, neskôr pokračovala v Partizánskom. Keď rehoľa piaristov znovu obnovila a zriadila Piaristické gymnázium Františka Hanáka v Prievidzi, v roku 1996 prišla sem učiť. Bola jednou z mála interných pracovníkov školy. Jej aprobačné predmety sú: slovenský jazyk a literatúra - ruský jazyk - estetika. Pani riaditeľka je skromná na slová o sebe, ale s veľkou láskou a zánietením nám porozprávala o škole a deťoch, ktoré sú náplňou jej života.

Pani Poliaková, boli ste pri tom, keď znovu obnovené gymnázium robilo prvé kroky. Aké boli začiatky?

Gymnázium bolo zriadené a zaradené do siete škôl 15.1.1996 ako jedna trieda popri Piaristickej základnej škole Františka Hanáka v Prievidzi, ktorá existovala už tri roky. Riaditeľom oboch škôl bol Páter Ján Lichtner, SchP. Po jeho odchode sa na pol roka stala riaditeľkou Mgr. Vilma Dušičková. Od nového školského roka sa stal riaditeľom Mgr. Ján Murín, ktorý viedol gymnázium do júna 2002. Po jeho náhlej smrti zriaďovateľ poveril vedením školy mňa.

Čo je špecifikom gymnázia? Aký má prínos pre toto mesto a región?

Po roku existencie sa piaristické gymnázium osamostatnilo od ZŠ, stalo sa samostatným právnym subjektom. Nábehovým spôsobom sa postupne pridávali jednotlivé ročníky. Začínalo sa prímou, v súčasnosti sa naplnilo osem ročníkov. V každom ročníku je jedna trieda. Gymnázium je všeobecnovzdelávacia škola so zameraním na cudzie jazyky. U nás sa učí angličtina, nemčina a latinčina. V súčasnosti máme 223 študentov, 114 dievčat a 95

chlapcov. Naša škola je jednou z dvoch cirkevných gymnázií na území Banskobystrickej diecézy.

Otec biskup Mons. Rudolf Baláž nás už viackrát navštívil a pozitívne hodnotil aktivity rehole v oblasti školstva.

Keďže je gymnázium katolícke, vyučovanie sa vedie v tomto duchu. Hoci sa deti venujú profánnym predmetom, všetky predmety sa konfrontujú s katolíckou náukou. Náboženstvo a veda nie sú v rozpore. Práve súčinnosť zbožnosti a vedy je ústredným motívom, ktorý sa snažíme uplatňovať v našej škole.

Vedíme deti k tomu, aby boli vzdelanými kresťanmi, užitočnými pre spoločnosť a cirkev. Špecifické je to, že vedíme deti k pravde v duchu evanjeliových zásad.

Mnohí sa pýtajú, ako je to u vás so slúžením sv. omší počas vyučovania, čo znamená pre žiakov ustavičná modlitba?

O duchovnú formáciu žiakov, pedagógov a zamestnancov sa starajú pátri piaristi. K formálnym aktivitám zahrňujeme školské i triedne sväte omše, ustavičnú modlitbu, duchovné obnovy pre zamestnancov a vzdelávacie aktivity pre rodičov

pod názvom „Škola viery“. Myšlienkou sv. Jozefa Kalazanského bolo spoločne pracovať, spoločne sa modliť a spoločne sláviť sv. omše. Na počesť sv. Jozefa Kalazanského, ktorý zomrel 25.8. 1648, sa každý mesiac okolo 25. dňa konajú sv. omše. Aby sa nenarušovalo vyučovanie, školská sv. omša býva v pondelok ráno o 7:00 hod. Vyučovanie náboženskej výchovy je u nás iné, ako v štátnych školách. Je to povinný predmet. Každá trieda má dve hodiny náboženstva, z toho jedna má charakter edukačný, čiže vzdelávací a druhá praktický. Študenti buď idú na krížovú cestu, alebo majú triednu sv. omšu v kaplnke a iné aktivity. Je tu dostatok priestoru na to, aby mali deti kontakt s kňazom a mohli si riešiť osobné aj duchovné záležitosti.

Ustavičná modlitba pochádza od nášho zakladateľa. Keďže je modlitba neustále potrebná, aj my sme prebrali tento systém. Naše deti počas prvej alebo druhej vyučovacej hodiny chodia vo dvojiciach do kaplnky a tam sa striedajú pri spoločnej niekoľkominútovej modlitbe. Je to duchovné spojenie s Pánom Bohom, kedy Boha oslavujú a prosia za školu, za svojich spolužiakov. Snažíme sa, aby týmto deťom z vyučovania nič nechýbalo.

Kaplnka je v ZŠ. Plánujete zriadiť podobný priestor aj u vás?

V súčasnosti sa pokúšame vytvoriť aj u nás tichý adoračný priestor. Deti tam budú môcť prísť i počas prestávok, po-

modliť sa, vyjadriť Pánu Bohu svoje potreby, podeliť sa s ním o svoje starosti i radosti, ktoré prežívajú.

Spolupracujete s inými školami v Prievidzi, na Slovensku alebo inde?

Veľmi ťažko sme sa v tomto meste presadzovali. Štyridsať rokov „duchovnej suchoty“ zanechalo svoje stopy. Piaristická katolícka cirkevná škola bola pre mnohých ľudí neznáma, cudzia a nepriateľná. Postupne sme sa dostávali do povedomia mesta a okresu, najmä cez rôzne vedomostné a umelecké súťaže, kde sa naše deti úspešne prezentovali. V súčasnosti môžeme povedať, že mesto o nás vie

a akceptuje nás. S našou piaristickou ZŠ sme veľmi úzko prepojení duchovne i materiálne. Dobre spolupracujeme s Gymnáziom V.B. Nedožerského. Môžeme sa na nich v mnohom ob-

Naša prvá birmovka

rátíť, počnúc pani riaditeľkou, profesormi a technickými pracovníkmi. Dobre spolupracujeme aj so ZŠS stavebnou, ktorá nám prepožičiava telocvičný areál. Najmä v začiatkoch nám pomáhali aj iné stredné a základné školy – požičiavali nám učebnice.

Škola plánuje rozvinúť družbu so zahraničím. Máme už rozbehnutú spoluprácu so školou v Nemecku. Teraz chceme nadviazať spoluprácu so slovenskou školou v Rumunsku.

Chcela by som ešte spomenúť spoluprácu s rodičmi detí. Veľakrát sme v situácii, že sa musíme obrátiť na rodičov, aby nám

pomohli, najmä pri rekonštrukčných prácach. A odozva je vždy kladná.

Ak sa chce dieťa prihlásiť na štúdium vo vašom gymnáziu, kde sa majú rodičia informovať?

Do našej školy sa môže žiak dostať splnením podmienok v prijímacom konaní. Prijímacie skúšky sú zo slovenského jazyka a literatúry, matematiky a náboženstva. Vo 4. ročníku ZŠ rodičia podajú prihlášku na štúdium prostredníctvom riaditeľstva tej školy, ktorú dieťa navštevuje. Podmienkou je to, aby rodičia akceptovali špecifikum výchovy a vzdelávania v katolíckej škole. Medzi deťmi sa vyskytli i prípady, kedy sa dieťa samo rozhodlo pre štúdium u nás, splnilo podmienky a potom sa za pomoci pátrov pripravilo k prijatiu sviatosti krstu a spolu s našimi deťmi prvého sv. prijímania a neskôr i birmovky.

Všetky potrebné informácie môžu rodičia získať na riaditeľstve školy alebo na našej internetovej stránke.

Môžete nám priblížiť niektorý z cieľov vašej špecifickej výchovy?

Naším cieľom je vychovávať a viesť deti k slobode. Sloboda bez zodpovednosti zotročuje. A preto vedíme deti k tomu, aby boli slobodné, ale tiež aby nikdy slobodu nezneužili. Dávame im priestor slobodne sa vyjadriť. Chceme ich naučiť životné minimá a maximá: nikomu neubližovať, byť dobrým človekom, všetkým pomáhať, či je bohatý, či chudobný. Všetko to vyplýva z výchovných zásad zakla-

dateľa rehole piaristov.

Dnes je svet príliš komerčný, povrchný. Deti a mladí ľudia sú konfrontovaní s rôznymi názormi, sú na ceste hľadania. Treba im dávať s láskou cez osobný príklad nové alternatívy – možno menej atraktívne, ale určite dobré. Napríklad: niektorí žiaci začali chodiť na diskotéky do veľmi nevhodného prostredia. Aby sme im dali príležitosť zabaviť sa, začali sme organizovať zábavy na škole pod vedením zodpovedného vyučujúceho a pátra. Výchova uvedomelého kresťana nemôže byť hotová za rok. Musíme byť trpezliví, ovocie výchovy dozrieva postupne. Trpezlivosť si vyžaduje aj ich vek, ich postoje a názory.

Akým smerom sa uberajú plány školy i vaše osobné do budúcnosti?

Tento rok nás čaká prvá maturita. Naši oktavníci (13 dievčat a 13 chlapcov) budú maturovať ešte po starom,

a na budúci rok už novým spôsobom.

Chceli by sme vybudovať dobrý pracovný kolektív, ktorý by bol zjednotený myšlienkami sv. Jozefa Kalazanského. Priala by som si, aby sa prehlbovala spiritualita školy, aby pri všetkých starostiach bola na prvom mieste láska a dôvera k Bohu. Mám radosť, keď mládež nebeží rýchlo zo školy domov, ale zostane popoludní v škole. Páči sa mi, keď diskutujú medzi sebou, hrajú sa, alebo sa len tak spolu baví. Rada sa pri nich zastavím, porozprávam sa s nimi a spoznávam ich potreby a túžby.

Pripravili A. Gálová a M. Melicherčková

Humor ako „exorcizmus“

„Čnosť“ humoru, usporiadanie, ako aj videnie sveta v kategóriach absurdnosti je náboženský zásah, ktorý môže mať hodnotu exorcizmu. Keď zápasíš s vlnami dotieravých myšlienok, pokúšenií, ktoré ťa dokážu utrápiť, nevstupuj do súboja s diablom, lebo on je silnejší ako ty, ale urob si z neho žart, podceň ho. Použi tento exorcizmus, ktorý vyjadruje náboženský význam humoru. Keď si „uľahuješ“ z diabla, najúčinnnejšie odmietaš jeho útoky. Zosmiešnený diabol je najviac zasiahnutý, pretože sa robí smrteľne dôležitým. Veľmi sa bojí výsmechu, a preto musí od teba odísť.

Kresťanský zmysel pre humor ti pomôže aj v boji s nepriateľom, ktorým je tvoje vlastné „ja“. Aj ono je smrteľne vážny bôžik, nedotknuteľný a absolútny. Nemôžeš sa ho dotknúť, ani si z neho urobiť žart, nemôžeš ho uraziť, ani skritikovať. Humor sa v boji s ním stáva náboženským zákrokom, úkonom viery, keď pozeráš na seba a pokúšaš sa vidieť svoje vlastné „ja“ v pravom svetle: ono je pred-

sa takým naozaj malým „nič“. Preto teda robím zo seba stredobod sveta, prečo považujem svoje záležitosti za najdôležitejšie, prečo tak intenzívne prežívam svoje prehry, svoje ťažkosti – a robím sa tak smrteľne dôležitý? Veď by stačilo pozrieť sa na to všetko s trochou zhovievavosti, aby si zbadal, že to, s čím sa trápiš, čoho sa ľakáš, o čo sa usiluješ, je naozaj smiešne v porovnaní s jedinou dôležitou skutočnosťou, ktorou je Boh.

Kresťanský humor je zásah, ktorým sa bôžik vlastného „ja“ zhadzuje z trónu. Keď si uvedomíš komičnosť situácií, v ktorých tvoje „ja“ zasadá na trón, aspoň na nejaký čas budú tieto situácie zosmiešnené a nebudú ťa ohrozovať. Odkryješ svoju prázdnotu a pýchu, zosmiešniš a odhalíš to, čo sa chcelo sať veľkým alebo spôsobovalo ti strach z ohrozenia. Preto náboženský zásah humoru má dôležitú úlohu pri zachovaní fyzickej rovnováhy človeka.

Z knihy T. Dajczera: *Úvahy o viere*

Deti Panne Márii

(básničky detí z Prievidze z letného kresťanského tábora)

1. básen

My sme malé detičky,
máme doma mamičky.

V nebi máme ešte Mamu,
nenechajme ju tam samu.

Prinesieme jej modlitbičky,
čo sme uveli do kytičky.

Ona nás vždy ochraňuje,
požehnanie vyprosuje.

2. básen

Panna Mária, Matka Božia,
máš najkrajšiu zo svätožiar.
Máš rada všetky deti,
život s Tebou krásne letí.

Panna Mária svätá je,
každý sa s ňou raduje.
Priniesla nám na svet Syna,
ktorý naše hriechy sníma.

Terezka na „doskách, ktoré znamenajú svet“

V utorok 23.9. 2003 sa v Kultúrnom mestskom stredisku v Bojniciach konalo predstavenie, umelecky stvárnajúce život mladej ženy, sestry karmelitánky, ktorá bola v roku 1925 vyhlásená za svätú - sv. Terézie z Lisieux.

Mnohí ju volajú jej rehoľným menom - Terezka od dieťaťa Ježiš, skrátené Ježiškova, či iba Terezka. Jej celoživotné hľadanie povolania vyvrcholilo poznaním, ktoré vyjadrila slovami: „*Mojím povoláním je láska.*“ Bolo ho cítiť z celého vystúpenia hlavnej protagonistky Miloslavy Zelmanovej, ktorá sa do svojej postavy vložila. Súčasná česká dramatická autorka, teraz mladá rehoľná sestra Lenka Lagronová (jedenásť divadelných hier) cez postavy sestier Anny, Magdalény, Vincenty a Matky predstavenej vykreslila pôsobenie Terezkinej, bezhraničnej lásky k Bohu a blížnym. Terezkina detská pozemská čistota sa v postave prelína s múdrosťou a zrelosťou duchovnej dos-

pelosti, ale v jednoduchej, každému zreteľnej forme, akou naozaj bola. Aj jej všedné dni, ktoré prežívala v citovej rozkolísanosti sú dôkazom, že malá cesta svätosti, na ktorú nás pozýva je pre každého schodná, ak je srdce upriamené na Ježiša. Aj v tejto hre cítiť, že celý Terezkin život sa odvíja okolo osi, ktorou je jej ženích a ktorému sa obetovala ako obeta lásky - Ježiš Kristus.

Prajeme autorku, predstaviteľkám postáv a všetkým, ktorí sa na úspešnom predstavení podieľali, aby Boh požehnával ich prácu, ktorou šíria jeho lásku a kresťanské pravdy.

M. Melicherčíková

Vážená redakcia!

Srdečne Vás pozdravujem. Chcem sa podeliť s Vami o svoje dojmy z návštevy Svätého Otca na Slovensku od 11.-14.9.2003.

Nebola som priamo na mieste ani v Banskej Bystrici ani v Rožňave a ani v Bratislave. Bola som len doma, pri televíznej obrazovke, ale prežívala som všetko a vžila som sa do všetkého úplne. Neubránila som sa však slzám. Nesmierne ma do-
jímali tie masy veriacich a nadšených ľudí, ktorým nebolo nič na prekážku, ani dĺžka, ani vietor a chlad. Najviac ma však dojímala osoba Svätého Otca, ktorý napriek všetkému prišiel a dal nám vzor viery, trpezlivosti a lásky. Mám ho stále pred očami ako nás v svojej slabosti posilňoval.

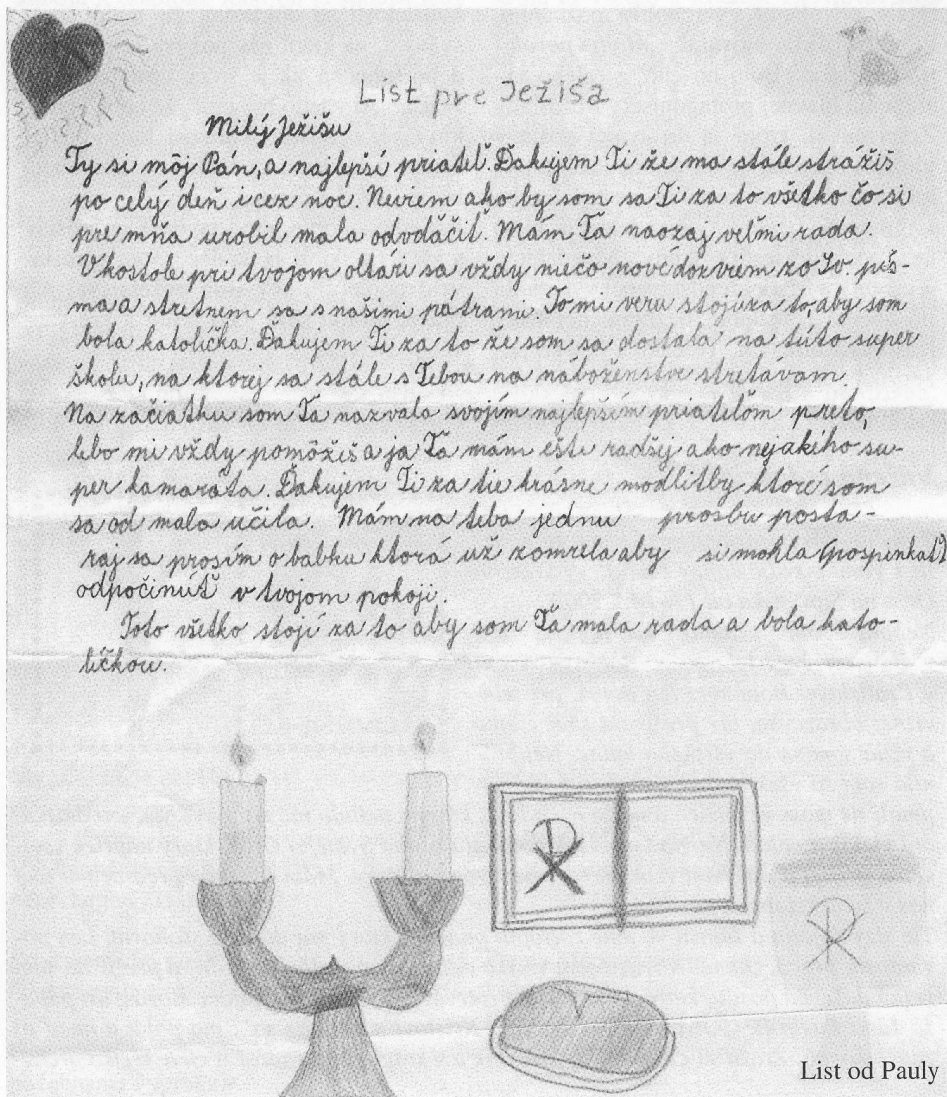
Tie slzy dojatia a ľútosti vo mne roztopili pancier, ktorý ma doteraz sťahoval. Len povinnosti, práca, zhon... A zrazu som všetko odložila na vedľajšiu koľaj a prežívala som veľkú duševnú posilu, ktorá vo mne stále zotrváva. Tie povzbudzujúce slová z úst pápeža Jána Pavla II: „Otvorte okná Ježišovi Kristovi a nebojte sa“, ma pohli a hneď aj zaučinkovali. Zrazu sa cítim voľná ako vták a v srdci cítim radosť a chuť všetko preko-

návať. Už teraz si hovorím, keď mi bude niekedy ťažko a spomeniem si na Svätého Otca, na jeho gestá, milé slová, na jeho utrpenie - to ma určite posilní. Pápež ma týmto naučil v svojom kríži sa pozrieť na trpiaceho Krista na kríži. Doteraz som si to uvedomovala, ale teraz to má svoju hĺbku a veľkú silu. Už k tomu všetkému môžem len dodať: Nech Pán Boh požehnáva nášho Svätého Otca, nech mu ešte dá silu duševnú aj telesnú, aby mohol povzbudzovať a posilňovať davy ľudí ako doteraz. Modlitbou za neho môže každý prispieť.

Nadežda Líšková

List od Pauly

Listy piatakov Pánu Bohu

Milý Ježiš!

Veľmi som rozmýšľala nad týmto listom, až som prišla k tomuto:

Veľmi Ti ďakujem za moju rodinu a za mojich priateľov. Ale za to Ťa aj prosím, aby bol na svete mier a nebojovalo sa. Ďakujem za našu školu, učiteľov a pátrov. Prosím Ťa za misionárov, ktorí sú vo svete, aby ich práca bola osočná. Ďakujem za to, že naše Slovensko mohol navštíviť Ján Pavol II. a daj, aby ešte veľa vládal.

Tvoja Paulína

Milý Bože!

Pozdravujem Ťa Pane Ježišu. Aké je to krásne písať Tebe list. Pozerám na Tvoj obraz a pri srdci mám taký zvláštny pocit. Ten mám vždy, keď sa na Teba pozriem. Ani sám neviem, prečo. Spomeniem si na Teba každý deň. Si veľmi dobrý. Všetko sa mi na Tebe páči. Prosím Ťa, aby som Ťa stále viac spoznával a silno Ti veril.

Tvoj Paľko.

Milý Bože!

Ako sa máte v nebi? My sa tu na zemi máme dobre a máme Ťa všetci radi. Máte v nebi kostol? Máte tam aj školu? A kebyže ju tam máte, chodia do nej anjeli? My tu chodíme do kostola, na spoveď a modlíme sa tu. Chodím do piaristickej školy, ktorú založil svätý Jozef Kalazanský. Určite ho poznáš! Veď to bol svätec a teraz je s Tebou v nebi. Je v nebi pekne? Čo sa tam robí?

Ahoj, Tvoja Katka

Milý Ježiš,

sedím na stoličke, predstavujem si, že na stoličke vedľa mňa sedíš Ty. Vôbec neviem, čo by som Ti napísala. Asi by som sa na Teba iba dívala. Chcela by som sa Ti poďakovať.

Tvoja Simona

Milý Bože!

Ako sa máš? Ja sa mám dobre. Mám Ťa rada. Čo robíš? Ja sa teraz musím učiť. Chcela by som, aby si nás Ty učil všetky hodiny.

S pozdravom Silvia

LITURGICKE OKIENKO

5. októbra – 27. nedel'a v cezročnom období

Č1 - Nie je dobré byť človeku samému. Urobím mu pomoc, ktorá mu bude podobná.

Gn 2, 18-24

R - Nech nás žehná Pán po všetky dni nášho života. Ž 128

Č2 - Ježiš bol ovččený slávou a čťou, lebo pretrpel smrť. Hebr 2, 9-11

Ev - Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje. Mk 10, 2-16

K Pánu Ježišovi prichádzajú farizeji a pýtajú sa ho, či smie muž prepustiť manželku. On vraví: Čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje. Potom povedal učeníkom: Nechajte deti prichádzať ku mne, lebo takým patrí Božie kráľovstvo.

7. október – utorok- Ružencovej Panny Márie – spomienka.

Č1 - Jonáš vstal a šiel podľa Pánovho rozkazu do Ninive. Jon 3, 1-10

R - U Pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie. Ž 30

Ev - Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci. Maria si vybrala lepší podiel ktorý sa jej neodníme.

12. októbra – 28. nedel'a v cezročnom období

Č1 - Prosil som a vošiel duch múdrosti do mňa.

Múd 7, 7-11

R - Obdaruj nás, Pane, múdrosťou srdca.

Ž 90

Č2 - Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať.

Hebr 4, 12-13

Ev - Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život? Mk 10, 17-30

Pán Ježiš odpovedá bohatému mladíkovi: Poznáš prikázania. Mladík mu hovorí: Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti. Ježiš Kristus vraví: Chod', predaj všetko, čo máš, a rozďaj chudobným. Potom príď a nasleduj ma.

19. októbra – 29. nedel'a v cezročnom období

Č1 - Po útrapách sa jeho duša nahl'adí dosýta.

Iz 53, 10-11

R - Tvoje milosrdenstvo, Pane, nech je nad nami, ako dúfame v teba. Ž 33

Č2 - Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo.

Hebr 4, 14-16

Ev - Daj, aby sme sedeli v tvojej sláve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici. Pán Ježiš hovorí: To dostanú tí, ktorým je to pripravené. Mk 10, 35-45

Pán Ježiš vysvetľuje: Kto sa chce stať medzi vami veľkým, bude vašim služobníkom. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých.

26. október – 30. nedel'a v cezročnom období

Č1 - Z končín zeme ich zhromaždím, medzi nimi i slepých a chromých... Jer 31, 7-9

R - Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť. Ž 126

Č2 - Ty si kňaz naveky, podľa radu Melchizedechovho. Hebr 5, 1-6

Ev - Ježišu, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou. Mk 10, 46-52

Slepec Bartolomej volá na Ježiša. Pán Ježiš sa ho pýta: Čo chceš, čo ti mám urobiť? Slepec odpovedá: Učiteľ, aby som videl. Ježiš mu hovorí: Chod', tvoja viera ťa uzdravila. – A hneď videl a s radosťou šiel za Ježišom.

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Japonsko, 1. september 2003

Drahá moja rodina a milí priatelia!

Srdečné pozdravy Vám posielam z týchto našich misií v krajine vychádzajúceho slnka, z Japonska, kde pracujem už skoro 55 rokov ako saleziánsky misionár. V dňoch od 11. do 14. septembra 2003 príde medzi Vás tam na Slovensko námestník Ježiša Krista tu na zemi: Svätý Otec Ján Pavol II. ...

Pápežova návšteva na Slovensku je mimoriadnym Božím darom, ktorému sa istotne veľmi tešíte. Veď prichádza podľa príkazu Kristovho: „posilňovať svojich bratov vo viere“. Svätý Otec Ján Pavol II., veľký mariánsky ctiteľ, pozýva nás obnoviť a zachovať vernosť Kristovi pod vedením Preblahoslavenej Panny Márie. Ako pápež sám si vyvolil svoje životné heslo: „Totus tuus – celý Tvoj Mária“. Táto jeho tretia návšteva na Slovensku sa uskutoční práve v „Roku ruženca“, ktorý on sám vyhlásil. Všetkých kresťanov vyzýva, aby sa vrátili k osvedčenej, dejinami vyskúšanej modlitbe sv. ruženca. Je to nádherná modlitba, nádherná vo svojej jednoduchosti a hĺbke. Sám sa úprimne priznal: „Ruženec je moja najobľúbenejšia modlitba.“ Ja sa osobne modlím ruženec od svojej mladosti. Koľko milosti som dostal od Preblahoslavenej Panny Márie práve prostredníctvom ruženca!

Pri príležitosti apoštolskej návštevy Svätého Otca u nás najlepším darom pre neho bude: vernosť a oddanosť voči Svätej Cirkvi a jej najvyššiemu pastierovi pápežovi, ako aj úsilie, aby sme si „dedičstvo otcov“, pravú vieru, pevne zachovali, rozvíjali a neporušenú odovzdali ďalším pokoleniam.

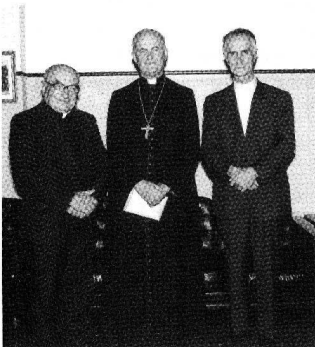
Pritom nasledujme žiarivý príklad a odporúčanie Svätého Otca a budme aj my horlivými ctiteľmi Panny Márie, ktorá je patrónkou nášho drahého Slovenska, a vrúčne sa modliedvajte sv. ruženec, pridajúc tam prosbu za pápeža: „Živ, Bože, Otca Svätého, námestníka Kristovho!“

Dňa 24. septembra 2003 si tu pripomeniem svoje 85 narodeniny. Z celého srdca ďakujem dobrotvému Pánu Bohu za toľké milosti a dobrodenia, ktoré mi vo svojej láske udelil. Chválim ho a oslavujem, že si ma nehodného zvolil za nástroj svojej dobroty a lásky. „Jemu česť a sláva naveky!“ V tejto našej diecéze Oita som najstarším misionárom, ktorý aj v tomto pokročilom veku nepretržite a aktívne napomáha v pastoračnej službe. Cítim síce váhu svojich rokov, ale vďaka Bohu, ešte vždy môžem pracovať v pastorácii, i keď menej a pomalšie než dosiaľ. Dokiaľ vládzem, chcem tu v misiách ešte niečo dobrého vykonať na slávu Božiu a na spásu duší, ako aj na spásu svojej vlastnej duše. Veď don Bosco nám zanechal takýto odkaz: „Odpočinieme si až v nebi“.

Odporúčam Vás do ochrany našej nebeskej Matičky Preblahoslavenej Panny Márie. Pamätajte vo svojich modlitbách na mňa a na tieto naše misie v Japonsku.

**O. Štefan Foltin, SDB, misionár v Japonsku
Sv. Terézia z Lisieux, patrónka misií, oroduj za nás!**

Foto: zľava - Otec Štefan Foltin, SDB
kardinál Jozef Tomko a Otec Ľudovít Sucháš, SDB
(list je krátený)

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 8. 2002 DO 10. 9. 2003*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali***Farnosť PD - Mesto:**

Tamara Čertíková,
Šimon Kupec,
Marek Piš,
Viktória Gáliková,
Laura Mokrá,
Peter Cyprich,
Patrik Tancoš,
Sára Penčáková,
Samuel Radošinský,

Lukáš Balej,
Paulína Bakytová

Farnosť PD - Zapotôčky:

Tomáš Čierny,
Igor Németh,
Patrik Martinák,
Patrik Uhliarik,
Dávid Vondra,
Paulína Vrecková

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - Mesto:**

Erik Kytka – Eva Šušorová,
Ing. Boris Bujalka – Ing. Zuzana Olejárová,
Pavel Sány – Marcela Santorisová,
Ralf Reinhardt – Lucia Kopálová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Milada Holendová 53 r.,
Ľudovít Mrkvica 77 r.,
Eugen Petráš 57 r.,
Oľga Uchytílová 62 r.,
Ľudmila Pížová 69 r.,
Zlataška Sedláčková 78 r.,
Mária Mokrá 88 r.,
Peter Jamriška 58 r.,

Ján Majdan 59 r.,
Paulína Šimunyová 77 r.,
Anna Hagarová 57 r.,
Jozef Ďuriš 48 r.,
Helena Horáková 84 r.,
Vincent Tomo 79 r.,
Anna Žiaková 66 r.,
MUDr. Ľudovít Gašparoviš 88 r.,

Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...

V nedeľu 5.10.2003 si pri sv. omši v kláštore piaristov o 9:30 hod pripomenieme

1. a 10. výročie smrti našich drahých rodičov

Magdalény (* 21.2.1923 † 29.9.2002) a **Lamberta** (* 14.9.1915 † 13.10.1993)

DOMORÁKOVÝCH

Dopraj im, Pane uzrieť Tvoju milostivú tvár a spočinúť v Tvojom láskavom objatí.

S láskou si spomínajú deti s rodinami a ostatní príbuzní.

Dňa 8.10.2003 si pripomíname 1. výročie smrti
našej milovanej manželky, mamičky a babinky
Júlie ŠIPEKOVEJ.

S láskou a vďačnosťou na ňu spomínajú a o tichú spomienku
v modlitbách prosia: manžel Július, dcéra Agátka a syn Jozef s rodinami.
Kráľovná posvätného ruženca, oroduj za nás.

Nebeská ručná práca.

Modliť sa ruženec je určitý druh nebeskej ručnej práce, neviditeľné šitie, alebo pletenie, či vyšívanie, horľivo konané pomocou päťdesiatich ZDRAVASOV, korunou perál. Kto roky a roky recituje každý deň veľa ružencov, utvorí si nádhernú látku, tkanivo, ktorou raz Božie milosrdenstvo bude môcť zakryť veľkú časť jeho hriechov. Aj keď často myšlienky zblúdia a vzdialia sa od náboženských formúl, i keď recitujú Zdravasy si povzdychneme nad drahotou vajčiek, či mlieka, alebo si na minútku podriememe, nie je to veľké nešťastie, pretože prežívame určitý druh istoty, akú sme nikdy nezakúsili.

RUŽENEC JE EVANJELIUM JEDNODUCHÝCH DUŠÍ.

NECH NIKDY MÁRIA NEZMIZNE Z TVOJICH ÚST ANI Z TVOJHO SRDCA.

Pripravila A. Karaková

Daruj a budeš obdarovaný

Milí veriaci, tento nápis ste si iste všimli pri východe z kostola sv. Bartolomeja na pravej strane vedľa spovedelníc, kde púta Vašu pozornosť pokladnička katolíckej charity. S odstupom času si CHARITA v Prievidzi dovoľuje opäť úprimne poďakovať všetkým dobrodincom, ktorí prispievajú touto formou na jej činnosť. Tieto Vaše dary nám veľmi pomáhajú pri vykonávaní rôznej práce, ktorá je zameraná na zmiernenie rôznych neľahkých životných situácií spoluobčanov nášho mesta i okolia. Prijmite naše úprimné PÁN BOH ZAPLAŤ - za každý milodar. Touto cestou Vás chceme tiež oboznámiť, že pôvodný názov našej organizácie - Charitatívno - sociálne centrum, máme dňom 1. októbra 2003 zmenený na CHARITA sv. Vincenta de Paul.

Štefan Gašparík.

Pod'akovanie

Touto cestou ďakujem dekanovi Farského úradu v Prievidzi dp. Mgr. Jánovi Bednárovi za zaopatrzenie a poslednú rozlúčku s naším bratom **Petrom Jamriškom**, ktorý nás opustil a predišiel do večnosti dňa 23.8.2003.

JUDr.. Marta Ottová

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: Ing. B. Bullo., A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vičkovci, M. Melicherčíková ml., J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Mojím povolaním je láska

Chcem hľadať prostriedok, ktorým sa dá ísť do neba. Cestičkou priamou. Krátkou. Cestičkou novou. Žijeme v storočí vynálezov. Nie je teda nutné namáhavo vystupovať po schodoch. V mnohých domácnostiach výhodne nahrádza schodisko výťah - zdvih. Ja by som chcela nájsť takýto výťah. Aby ma vyniesol až k Ježišovi. Som až príliš malá, aby som mohla stúpať drsným schodiskom k dokonalosti. Zdvih, ktorý ma má vyniesť do neba, to je tvoja náruč, Ježiš! Preto nepotrebujem rásť. Naopak! Musím zostať maličká. Zmenšovať sa, čím ďalej, tým viac. Cítim to. Aj keby som mala na svedomí všetky hriechy, ktoré je možné spáchať, išla by som zarmúteným srdcom a vrhla sa Ježišovi do náručia. Viem predsa, ako miluje márnотratné dieťa, ktoré sa k nemu vráti. Nie preto, že Pán Boh svojim milosrdenstvom ochránil moju dušu od smrteľných

hriechov. Nie preto k Nemu prichádzam s dôverou a láskou.

Nepoznám iný prostriedok, ktorým môžeme dospieť k dokonalosti, než lásku! Treba milovať!

Láska mi dala kľúč k môjmu poslaniu. Pochopila som, že ak má cirkev telo zložené z mnohých údov, nechýba jej ten najdôležitejší a najpotrebnejší.

Pochopila som, že cirkev má srdce.

A že toto srdce horí láskou. Len láska udržuje údy cirkvi v činnosti.

Keby láska zhasla, prestali by apoštoli hlásať evanjelium. Mučeníci by sa zdráhali preliať svoju krv.

Pochopila som, že láska v sebe obsahuje všetky povolania. Že láska je všetko.

Že objíma všetky obdobia a všetky miesta. Jedným slovom: láska je večná.

Ježiš - to je moja láska!

Konečne som našla svoje povolanie!

Mojím povolaním je láska!

